

Krag: Jeg skal ikke følge den ærede socialdemokratiske Ordfører i en Gennemgang af de fleste Paragraffer i Lovforslaget. Jeg skal indskrænke mig til at omtale de to Hovedpunkter, hvorom Bestemmelserne samler sig: For det første Ændringerne af Valgreglerne ved Valg til Amsraad og Amtmandens Stilling i Raadet og for det andet Adgangen for Vælgere til under visse Forhold at stemme ved Indsendelse af Stemmesedler. Jeg skal først gøre nogle Bemærkninger om dette sidste Punkt.

Jeg har gentagende haft Lejlighed til her i den høje Rigsdag at tage Stilling til dette Krav fra socialdemokratisk og radikal Side, og det er jo hidtil ikke lykkedes for de Partier, der har fremført det, at faa det omsat i Lovbestemmelser. Kravet var fremme under Forhandlingerne i Valglovskommissionen af 1921, og man udformede fra 3 Partiers Side Ændringsforslag til Hovedforslagene, som der var fremkommet, ligesom man under Forhandlingerne om den kommunale Valglov af 1924 genfandt disse Ændringsforslag ved Betænkningens Afgivelse her til Tinget.

Jeg og mit Parti med mig har altid ment, at man her sætter et meget stort Apparat i Gang for grumme lidt, et Apparat, som i Virkeligheden kun ganske enkelte er interesserede i kommer til at fungere. Jeg vil hævde, at der er meget langt imellem de Søfolk, der har følt Savn ved ikke at faa Lejlighed til at afgive Stemme, saa langt, at hele den Ordning med Stemmesedler, Konvolutter, Vidner o. s. v., som her foreslaas iværksat, slet ikke staar i et rimeligt Forhold til, hvad der derved vil opnaas. Det er min Overbevisning, at det Antal Søfolk, som vil reagere paa dette og have denne Ulejlighed med at afgive Stemme, tilkalde Vidner og fremsende Konvolutter med hele dette forskellige Indhold, som i Loven er fastsat til Sikring af Stemmeafgivningens Hemmeligholdelse, ganske afgjort vil være meget ringe.

Det samme gælder syges Adgang til at stemme ved Fremsendelse af Stemmeseddel. Den højtærede Minister kan nok saa meget fastsætte Regler for Stemmeafgivningens Hemmeligholdelse — jeg vil hævde, at det vil blive svært, for ikke at sige rent umuligt, at kontrolere, at disse Regler overholdes. Thi den højtærede Minister kan nok saa meget forbyde, at der øves Valgagitation blandt Patienter — hvorledes skulde det blive muligt for ham at hævde et saadant Forbud? Hvordan skal man kunne se, hvem der blandt de Hundreder af besøgende, som daglig indfinder sig paa et

stort Sygehus, er Agitatorer, og hvem der ikke er det? Hvordan skulde man blive i Stand til at kontrolere, at Agitationsmateriale ikke medbringes, hvordan blive i Stand til at sikre, at den syge, som maaske i Virkeligheden ikke ønsker det, maaske paa Grund af sin Tilstand neppe er sig selv mægtig, aftvinges Afstemning ved saadanne Valg, idet det jo, navnlig naar det kniber, drives ud til Yderligheder fra Partiernes Side for at fremskaffe det størst mulige Antal Stemmer? Jeg vil hævde, at det vil kunne faa saare uheldige Virkninger for Freden paa Sygehusene. Gennemføres en saadan Lovgivning, vil Valgdagens Uro bane sig Vej ogsaa ind i Sygestuerne, med højst uheldige Følger, Følger, som kan komme til at staa i det mest skærende Misforhold til de Fordele, som vindes ved en saadan Bestemmelse.

Hvad angaar saadanne Tjenestemænd og andre, beskæftigede i andres Tjeneste, som maa opholde sig udenfor deres Kommune paa Valgdagen for at passe deres Virksomhed, kan der maaske for disses Vedkommende være noget mere Mening i de Krav, her stilles. Det er jo raske Mennesker, som befinder sig indenfor Landets Grænser og for manges Vedkommende dog i Nærheden af den Kommune, hvor de er hjemmehørende og har Adgang til at udøve Stemmeret. Det er sandsynligt, at et større Tal af disse vil føle Utilfredshed med, at deres Virksomhed hindrer dem i at udøve Stemmeretten, og derfor synes jeg, som jeg ogsaa har udtrykt det ved tidligere Lejlighed, at der bør aabnes Mulighed for en Forhandling om at give Adgang for de Personer, som Talen her er om, til Stemmeafgivning. Jeg mener, at hvis man indskrænker Ændringen dertil, kan det Apparat, der maa iværksættes, forenkles ganske overordentligt og Lovgivningen herom sikkert indskrænkes til ganske faa og simple Bestemmelser, og hvis det er muligt at forme saadanne, ja, saa er mit Parti rede til at forhandle om deres Ophøjelse til Lov.

Hvad dernæst det første Hovedpunkt i Lovforslaget angaar, Ændringen af Amsraadsvalget, har Rigsdagen ogsaa gentagende været stillet overfor tilsvarende Krav som dem, den højtærede Minister her fremfører, uden at disse Krav har kunnet vinde fornøden Tilslutning. I Princippet, og i Virkeligheden ogsaa hvad de fleste betydende Enkeltheder angaar, er den højtærede Ministers Forslag Socialdemokratiets Forslag fra Valglovskommissionen af 1921, hvor Socialdemokratiet fore-